Изборном већу и Научно-наставном већу
Филолошког факултета Универзитета у Београду

На основу одлуке Изборног већа Филолшког факултета Универзитета у Београду бр. 1979/1 од 27.06.2019. године, а у складу са чланом 11 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду изабрани смо у комисији за припрему извештаја о јединој кандидаткињи која се пријавила на конкурс за избор доцента за ужу научну област Бугаристика, предмет Бугарски језик, који је објављен у листу „Послови“ бр. 843-844 од 21.08.2019. године. Комисија у саставу: председник др Мариана Алексић, чланови др Ничка Бечева и др Срето Танасић, научни саветник, припремила је и подноси Изборном већу Филолошког факултета у Београду следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурсу за избор доцента за ужу научну област Бугаристика, предмет Бугарски језик пријавила се једна кандидаткиња – досадашња асистенткиња на овом факултету – др Ивана Давитков. На основу приложеног конкурсног материјала комисија је констатовала следеће:

Кандидаткиња Ивана Давитков рођена је 03.12.1983. године у Димитровграду, Република Србија, а основну и средњу школу завршила је у истом граду. Филолошки факултет у Београду уписала је школске 2002/2003. године. За време трјања студија учествовала је на три међународна семинара у Бугарској – 2003. године на Међународном универзитетском семинару балканистике у Благоевграду, као и на Међународним летњим семинарима бугарског језика и културе за стране бугаристе и слависте (2004. и 2006.) у организацији Универзитета у Софији.

Дипломске академске студије – master завршила је 31.10.2008. године на студијском програму Бугарски језик и књижевност са просечном оценом у току студија 9,83 и постигнутим укупним бројем 60 бодова ЕСПБ, чиме је стекла високо образовање и академски назив дипломирани филолог бугарског језика и књижевности – master. Одбранила је мастер рад под насловом *Рефлекси полугласника и остаци чланске морфеме у говору села Смиловци (Димитровград),* ментор др Михаило Шћепановић. Овај рад представља покушај да се

прикупи, систематизује и анализира грађа о двема особинама говора села Смиловци (општина Димитровград): рефлексима полугласника и остацима чланске морфеме. Овај говор, као и говор општине Димитровград уопште, одликује се особинама попут аналитичке деклинације, аналитичке компарације, непостојања инфинитива, непостојања разлике између дугих и кратких слогова, постојањем једног акцента, експираторног по природи, постојањем вокала ъ идр.

По завршетку студија Ивана Давитков радила је три године (у периоду од 2008. до 2011. године) као хонорарни сарадник у настави на Филолошком факултету у Београду, где је водила вежбе из савременог бугарског језика, усменог превођења са бугарског на српски, превођења књижевног и стручног текста. За време рада у овој установи испољила је склоност ка тимском раду, одличне комуникативне способности, као и умеће у наставном процесу, који је обухватао обуку студената различитих година студија. Упоредо са тиме радила је годину дана као хонорарни професор бугарског језика у колцентру First Data у Београду. Поред тога радила је као хонорарни преводилац текстова из области економије, права, финансије, филма. Школске 2010/2011. године похађа специјализацију на Универзитету у Софији „Св. Климент Охридски“ под менторством проф. др Искре Ликоманове. Од 2012. до 2016. године је редовни докторанд из области 2.1 *Филологија (Теорија и пракса превођења)* на Факултету за словенске филологије Универзитета „Св. Климент Охридски“ у Софији. Докторску дисертацију под насловом *Граматични трансформации при художествен превод (сръбско-български паралели)* одбранила је 2016. године под менторством проф. др Јовке Тишеве.

На основу члана 133., став 4. Закона о високом образовању министар просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије донео је одлуку број 612-01-01243/2018-06 од 17.01.2019. године, којом се диплома о завршеним докторским академским студијама високог образовања кандидаткиње Иване Давитков признаје као диплома докторских академских студија из стручне области Филолошких наука.

У својству докторанда кандидаткиња је учествовала у следећим пројектима: *Обучението по български език в Димитровград, Република Сърбия - анализ на актуалното състояние и методики на преподаване*, Универзитет у Софији „Св. Климент Охридски", 2013.; *Мултимедиин корпус на българската реч,* Универзитет у Софији „Св. Климент Охридски“, 2014.; *Интегрирана програма за обучение и подкрепа на докторантите по социални и хуманитарни науки в Софийския университет* у периоду од 2012. до 2014. године.

Ивана Давитков је 2015. године држала предавање на тему *За някои граматични трансформации в художествения превод* на Филозофском факултету у Загребу током једномесечне студентске размене по CEEPUS-у.

Кандидаткиња је држала и више предавања на Летњем семинару бугаристике за стране бугаристе и слависте (2016., 2017., 2018. и 2019. год.), чији је организатор Универзитет у Софији „Св. Климент Охридски“. Реч је о следећим предавањима: *Предаване на сръбския перфект в преводи на български език*; *Междуезикова асиметрия, превод и чуждоезиково обучение*; *Особености при усвояването на българските минали глаголни времена от чужденци; За усвояването на българските предлози от чужденци (върху материал от студентски работи).*

Ивана Давитков ангажована је као признати истраживач на Факултету за словеске филологије Универзитетата у Софији „Св. Климент Охридски“ у периоду од априла до августа 2019. године по програму Министарства образовања и науке Републике Бугарске „Млади истраживачи и постдокторанти“.

Кандидаткиња учествује на универзитетском пројекту ФП19-ФлФ-008 *Мъжът и жената в славянския свят*, Универзитет „Пајсије Хиландарски“ у Пловдиву (2019. год.).

Др Ивана Давитков представила је комисији следеће наслове публикација за период од 2010. до 2019. године:

1. *За някои морфологични особености в говора на село Смиловци, Димитровградско (Царибродско) (Формите на членната морфема при съществителните имена от мъжки род и мястото на ударението)* // Планетата Слово (Сборник с доклади от Единадесетата национална конференция за студенти и докторанти, Пловдив, 2009 година), 2010, 71-78.

Циљ овог рада је да се представи и систематизује сакупљена грађа о облицима чланске морфеме код именица и место акцента у чланованим облицима у говору села Смиловци, општина Димитровград. Изнесени закључци су изведени на основу дијалектолошке грађе, коју је кандидаткиња Ивана Давитков сакупила приликом теренских проучавања у 2008. години.

2. *О једном балканизму у говору села Смиловци, општина Димитровград : облици чланске морфеме код именица и место акцента у чланованим облицима именица* // Савремена проучавања језика и књижевности (Зборник радова са II научног скупа младих филолога Србије одржаног 6. марта 2010. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу), књ. 1, 39-48, 2011.

У раду се даје преглед употребе постојећих облика чланске морфеме код именица у говору села Смиловци (општина Димитровград), на десетак километара од српско-бугарске границе. Овај локални говор одликује се извесним архаизмима, низом иновација и балканизама. У раду се такође разматра промена места акцената у чланованим облицима именица у односу на нечлановане облика истих. Осим анализе прикупљене грађе, ауторка даје преглед облика чланске морфеме у српским (А. Белић, П. Ивић) и бугарским дијалектолошким истраживањима (С. Стојков, Р. Божков), укључујући и савремена дијалектолошка истраживања руског дијалектолога Андреја Собољева.

3. Михаило Шћепановић, Ивана Давитков, *Именослов села Смиловци (општина Димитровград) (1899-1915)* // *Състояние и проблеми на българската ономастика. Актуални проблеми на ономастиката,* т.12, Велико Търново, 2012, 439-460.

Како истичу аутори, предмет истраживања овог рада је преглед, односно систематско сагледавање антропонимије села Смиловци, општина Димитровград, у периоду од 1899. до 1915. године. Циљ овог истраживањаје прикупљење антропонимијске грађе за дати период и њена основна лингвистичка интерпретација. Антропонимијска грађа која се сагледава у раду прикупљена је на терену, у месној канцеларији села Смиловци 2009. године. За извор ексцерпиране грађе аутори наводе првенствено најстарије матичне књиге рођених (почев од 1899. год.). За потребе истраживања коришћена су имена деце и њихових родитеља из наведеног периода.

4. *За някои проблеми на превода на сръбския перфект на български език* // Славистиката в глобалния свят – предизвикателства и перспективи (Сборник с доклади от конференцията, проведена на 05-06.10.2012 г.), Благоевград, 2012, 44-51.

У овом раду ауторка се поново осврће на једну од карактеристичних особина говора села Смиловци, општина Димитровград – чланованье именица, конкретније чланованье именица мушког рода. Ауторка допуњује теоријски осврт на разматрану проблематику и, након направљене анализе, долази до закључка да овај говор чува старе облике за сва три рода показне заменице у множини од којих порекло води и постпозитивни одређени члан, карактеристичан како за истраживани говор, тако и за бугарски књижевни језик.

5. *Някои наблюдения върху превода на българските минали времена на сръбски език* // Словото (не)възможната мисия. Сборник с доклади от Четиринадесетата национална конференция за студенти и докторанти, Пловдив, 2013, 122-128.

Овај рад представља покушај да се представе и анализирају случајеви употребе неких бугарских прошлих глаголских времена и њихових српских преводних еквивалената.

Основна грађа за ово истраживање је роман „Да” Николаја Табакова, који је ауторка преводила самостално, као и двојезично издање дела „Да рисуваш по водата / Цртати по води“ истог аутора из 2003. године.

6. Радкова, А., Петров, А., Падешка, М., Давитков, И. *Обучението по български език в гр. Димитровград, Република Сърбия – реалности и тенденции*, // Български език и литература, кн. 56, №2, София, 2014, 171-198.

У раду се представља и анализира актуелна лингвистичка ситуација у настави бугарског језика у Димитровграду, Република Србија. Аутори презентују историју изучавања бугарског језику у основним и средњим школама на овој територији, при чему врше опсежну анализу наставних програма. Такође, они опширно описују и дају критички осврт на уџбенике и радне свеске, према којима се изводи настава на бугарском језику у основној и средњој школи, при чему наводе и мишљење наставника и професора који их користе у настави. Аутори обраћају пажњу на социјалну и културну мотивацију за учење матерњег језика, користећи своја запажања са терена, као и радове других истраживача посвећене разматраној проблематици. У том раду посебно се указује на проблеме у учењу бугарског језика у српској и дијалекатској језичкој средини (међујезичка лексичка хомонимија, интерференција, утицај локалног дијалекта).

7. *За някои езикови особености на сръбските и българските предизборни лозунги* // Медиите и политиката: филологически прочити (сборник с текстове на докторанти). Съст. Владислав Миланов, Център за анализ на политическата и журналистическата реч, Издателство „Парадигма“, София, 2014, 51-58.

Предмет овог рада су предизборни слогани, заступљени у последње две предизборне кампање у Бугарској (2011. и 2013.) и Србији (2008. и 2012.). Метода коју ауторка користи је упоредна анализа разматраних слогана на морфолошком нивоу. Анализирани корпус сакупљен је пре свега из електронских извора. Језик предизборних слогана и избор речи и конструкција, како закључује ауторка, изузетно су занимљив и важан предмет истраживања политичког говора, посебно клада се упоредо анализира стање у сродним језицима.

8. *Между индикатива и ренаратива в българския превод на сръбската художествена проза* // *Fiatal Szlavisták Budapesti Nemzetközi Konferenciája III. 3rd Conference for Young Slavists in Budapest*, Eötvös Loránd University, Faculty of Humanities, Institute of Slavonic and Baltic Philology, Budapest, 2014, 25-29.

У овом раду анализирају се употребе српског перфекта и његови преводни еквиваленти у индикативу и ренаративу у преводима на бугарски језик. Међу наведеним

сродним језицима постоји асиметрија у системима глаголских времена и начина. Избор индикативног или ренаративног облика често зависи од субјективне процене преводиоца, доводи до стварања различитих представа код читаоца –као сведока или не као сведока догађаја.

9. *За някои наблюдения върху превода на българското бъдеще време в миналото* // Докторантски изследвания в социалните и хуманитарните науки. Традиции и новаторство. Традиционни и нови подходи в изследванията в социалните и хуманитарните науки. Т. 2., София, 2015, 121–136.

У овом раду ауторка истиче да је проблематика превођења са бугарског на српски језик релативно слабо проучавана. Упркос заједничком пореклу наведених језика, између њих постоји наглашена асиметрија у системима глаголских времена. Постојање међујезичке асиметрије између изворног и циљног језика води до различитих граматичких трансформација у процесу превођења. Футур перфекта (буг. бъдеще време в миналото) нема формални еквивалент у српском језику и због тога се ово глаголско време у процесу превођења преноси различитим функционалним преводним еквивалентима. У раду се разматрају случајеви употребе футура перфекта и његови преводни еквиваленти у преводима бугарске књижевности на српски језик.

10. *Перфектът в темпоралните системи на сръбския и българския език* // Докторантски изследвания в социалните и хуманитарните науки. Традиции и новаторство. Традиционни и нови подходи в изследванията в социалните и хуманитарните науки. Т. 3., София, 2015, 435–450.

Циљ овог рада је да се представи место перфекта у неким граматикама српског и бугарског језика. Перфекат је глаголско време које се разликује по значењу и учесталости употребе у разматраним језицима. У раду је направљена кратка паралела система глаголских времена у српском и бугарском језику, након чега је представљен перфекат на основу четири граматике наведених језика. Различити приступи проблематици глаголских времена у српском и бугарском језику, разлике у постојећим облицима глаголских времена и њиховој употреби потврђују да она треба да буду предмет дубљег проучавања. Допринос овог рада је и у покушају да се расветли део преводилачких проблема, који проистичу из асиметрије у темпоралним системима ових сродних језика.

11. *За някои граматични трансформации в художествения превод (с оглед на преводи от сръбски на български език)* // Славистиката и българистиката днес: въпроси, идеи, посоки. Сборник с доклади от международната конференция по повод 20-годишнината от

създаването на специалност Славянска филология (Благоевград, 16–18 октомври 2014 г.), Благоевград, 2015, 340–349.

У овом раду ауторка представља граматичке трансформације у процесу превођења књижевних тектова са српског на бугарски језик, које проистичу из основних морфолошких разлика између разматраних језика. Предмет истраживања представљају изабрана дела српске књижевности, која постоје у две преводне варијанте на бугарском језику. У раду се разматра актуелна преводилачка проблематика овог језичког пара, која је само делимично истражена. Примењен је методолошки приступ поређења две преводне варијанте једног те истог оригинала.

12. *Перфектът в сръбския и в българския език – значения, употреби, преводимост* // Надмощие и приспособяване. Сборник с доклади от Международната научна конференция на Факултета по славянски филологии (24-25 април 2017 г.), Том II Езиковедски четения, София, 2017, 201-208.

У овом раду се систематизују употребе српског и бугарског перфекта и разматрају преводни еквиваленти српског перфекта у изабраним бугарским преводима. Корпус је састављен од по две преводне варијанте истих дела српске књижевности, које су објављене у кратком временском периоду. Овакав методолошки приступ пружа могућност анализе различитих преводних еквивалената перфекта у истим условима у недовољно разматраној проблематици међусловенског превода за наведени језички пар.

13. *Аористът в българския и сръбския език – значения и употреби* // Српски језик: студије српске и словенске, Књ. 23, бр. 1, Београд, 2018, 695–709.

Овај рад представља покушај анализе и систематизације значења и употребе аориста, чији се облици подударају по форми у српском и бугарском језику, али се разликују по функцији и фреквентности употребе. Проблематика глаголских времена – повод за дискусије у лингвистици, и даље је актуелна, али треба истаћи и то да, упркос досадашњим истраживањима наведених језика, и даље има непопуњених места у упоредним анализама српског и бугарског темпоралног система. Осим разлика у формулисању основног значења и у функцији овог глаголског времена у поменутим сродним језицима, у овом раду се истражују могућности његовог грађења од перфективних и имперфективних глагола, као и преносна и модална употреба аориста. Допринос сличних истраживања је како у области контрастивне словенске лингвистике и транслатологије, тако и у настави бугарског и српског језика као страног.

14. *Граматични проблеми на превода между близкородствени славянски езици – опит за класификация,*

Международна конференция „Българистични езиковедски четения“, посветена на 130-годишнината на Софийския университет, проведена на 19–20 ноември 2018 г. (у штампи)

У овом раду представљен је део ауторкиних претходних истрживања граматичких проблема превођења. Анализирају се морфолошки проблеми превођења са српског на бугарски језик, којим се истичу основне разлике у граматичким системима наведених језика. Рад такође даје могућност да се изведу закључци о избору једног или другог облика од стране различитих преводилаца, о тенденцијама редуковања и повећања употребе појединих граматичких особина у текстовима из канона српске књижевности у поређењу са текстовима из савремене српске књижевности и др.

15. *За някои морфологични трудности в овладяването на българския език като чужд*, Дните на българския език и култура (гр. Форли, Италия), Познаваш ли България?, 19–21 април 2018.

У раду се систематизују и анализирају особине бугарског језика које представљају тешкоћу у настави бугарског језика као страног за носиоце српског језика. У анализираном корпусу, састављеном од писмених студентских текстова, откривене су грешке на свим језичким нивоима – фонетском, морфолошком, синтаксичком и лексичком. Анализа је мотивисана могућношћу прогностике типичних грешака у усвајању бугарских именица, што би у перспективи олакшало наставу бугарског језика као страног.

16. *Аорист и имперфект в българския и сръбския език – значения и Употреби*, Език и литература, бр. 1–2, София, 2019.

У овом истраживању направљена је паралела између аориста и имперфекта у репрезентативним граматикама српског и бугарског језика. Аорист и имеперфекат су глаголска времена, чији се облици подударају по форми у српском и бугарском језику, али се разликују по функцији и фреквентности употребе. Резултати направљене анализе показују између осталог да наведена глаголска времена, без обзира на различите приступе темпоралним системима бугарског и српског језика у размотреној граматичкој литератури, повезује низ заједнички семантичких компонената (нпр. непосредна оријентисаност на тренутак говорења код аориста, завршеност глаголске радње пре тренутка говорења код аориста, трајање глаголске радње код имерфекта идр.).

17. *On the processes of adaptation of Bulgarian names in Tsaribrod, Serbia,* Български език и литература, кн. 6, София, 2019. (у штампи)

Ово истраживање мотивисано је правном могућношћу уписивања имена припадника бугарске националне мањине у Републици Србији у складу са правописом бугарског језика. У раду су представљени историјски и административни аспекти уписа имена и презимена Бугара у Димитровграду, Република Србија.

18. *Граматични трансформации при художествен превод (сръбско-български паралели)*, Народна библиотека „Детко Петров“, Димитровград, Университетско издателство „Св. св. Климент Охридски“, София, 2016. (Носилац награде Факултета за словенске филологије у Софији и Удружења „Георги Раковски“ за књигу младог научника из области лингвистике за 2017. годину)

У монографији *Граматични трансформации при художествен превод (сръбско-български паралели)* др Иване Давитков, објављеној 2016. године, разматра се значајно, али мало истраживано питање у теорији превођења – граматичке трансформације, конкретније промене које настају код српског перфекта приликом превођења са српског на бугарски језик. Наведене преводне трансформације резултат су како асиметрије у системима глаголских времена двају језика, тако и могућности субјективног избора преводилаца.

Основни циљ ове монографије је да се опишу различити начини превођења српског перфекта у анализираним преводима књижевних текстова, као и да се систематизују у виду преводних варијанти случајеви у којима се појављују различити преводни еквиваленти у два превода једног те истог оригинала. Објекат истраживања су српски прозни књижевни текстови који постоје у најмање две преводне варијанте на бугарском језику. Анализирани корпус састоји се од по два типа преводних варијанти једног те истог књижевног дела – оних, између који постоји велика разлика у времену (тзв. преводи из различитих времена) и оних, које су објављене са малом временском разликом (тзв. преводи из истог времена). У првој групи су анализирана по два превода дела двојице српских прозаиста – Иве Андрића и Бранислава Нушића. У другој групи анализирају се по два превода дела Милорада Павића, Михајла Пантића и Давида Албахарија. Корпус се састоји од 3000 реченица из оригинала наведених дела. Методом контрастивне анализе прате се различите трансформације приликом превођења српског перфекта у истим условима.

У првој глави *Състояние на проблематиката в специализираната литература*, ауторка даје преглед истраживања из области теорије превођења, која се тичу проучавања појаве, даје критички преглед основних публикација бугарских и српских истраживача и разматра граматичке трансформације у ширем теоријском плану. Притом се анализирају схватања ауторитетних транслатолога (Рецкер, Бархударов, Комисаров, Гарбовски идр.), а посебна пажња посвећена је стручњацима који се баве конкретно преводима између бугарског и других словенских језика (Васева, Ликоманова, Томанова). И. Давитков допуњује неке од цитираних аутора, истичући да у оквиру обавезних граматичких трансформација треба да буде узета у обзир и могућност факултативног избора међу могућим преводилачким

решењима, тј. граматичка трансформација се не може схватати као аутоматски обавезна. С тим у вези ауторка даје своју дефиницију граматичке и, конкретно морфолошке трансформације – замена датог граматичког облика излазног језика (језика оригинала) граматички нееквивалентним или граматички еквивалетним обликом, која се по свом значењу разликује у излазном језику. Ауторка прави и типологију граматичких разлика између српског и бугарског језика, а свака разлика илустрована је конкретним примерима из ексцерпираног корпуса.

Друга глава под насловом *Миналите глаголни времена в сръбската и българската граматична литература* садржи исцрпан преглед истраживања система глаголских времена за оба језика са акцентом на значењима и употреби прошлих времена. Поређење се базира на основним семантичким и прагматичким компонентама сваког прошлог времена у оба језика, а закључци до којих је ауторка дошла представљају објективну основу за анализу конкретних примера у трећој глави. Овај део монографије др Иване Давитков је прва исцрпна контрастивна анализа те врсте темпоралних система разматраних језика.

У суштинском делу ове књиге *Предаване на сръбския перфект в преводи на български език* анализирају се по две преводне варијанте српског перфекта из српских књижевних текстова. У првој групи превода издваја се пет група преводних трансформација перфекта из српских оригинала: глаголска времена индикатива, глаголни времена ренаратива, кондиционал, облици пасива, нелични глаголски облици. У оквиру сваке групе издвајају се преводне варијанте, које су систематизоване према њиховој учесталости у анализираним преводима. У другој групи анализираних превода издвајају се четири групе преводних трансформација, а у односу на претходну групу овде није регистрован случај замене српског перфекта из оригинала кондиционалом у преводу.

Међу закључцима до којих је дошла ауторка је и тај да код граматичких елемената, који се по својијх функцији разликују у наведеном језичком пару, какав је случај са облицима перфекта, као и код елемената, који се разликују по учесталости употребе, преводне трансформације су обавезне. У конкретним примерима оне се своде на промену глаголског времена, с тим што преводилац има могућност избора између различитих варијанти, како би пренео конкретну семантику, изржаену експлицитно или имплицитно у оригиналу. У том смислу обавезне трансформације су такође изборне у одређеним синтаксичким и контекстуалним условима. Одлучујућа у том иозбору јесте преводиочева субјективна процена.

Прво монографско истраживање др Иване Давитков представља реалан допринос теорији и пракси превођења између сродних језика. Књига је значајна за проучавање два језика, за припрему преводилаца, за практичну и теоријску обуку студената бугаристике, србистике и славистике уопште, као и за даља транслатолошка истраживања. Монографија др Иване Давитков носилац је награде Факултета за словенске филологије у Софији и Удружења „Георги Раковски“ за књигу младог научника из области лингвистике за 2017. годину.

Кандидаткиња је и ауторка следећих приказа и приређених дела:

Прикази:

1. *Две књиге о бугаристичким и славистичким темама* // Српски језик, год. 14, бр.1/2, Београд, 2009, 727-743.
2. Приказ зборника „Славянска филология” са XVI Међународног конгреса слависта, Београд, 20–27 август 2018., Јужнословенски филолог, у штампи.

Приређена дела:

България и Сърбия през погледа на сръбски студенти. Бугарска и Србија очима српских студената, ред. Рајна Драгићевић, Ивана Давитков, Јулиан Китипов, Београд, 2018: Чигоја штампа и Амбасада Републике Бугарске.

Дана 30.10.2019. кандидаткиња је успешно одржала приступно предавање на тему *Преводни еквиваленти перфекта у превођењу књижевног текста са српског на бугарски језик* пред комисијом, задуженом за извештај.

Оцена досадашњег научног, стручног и педагошког рада кандидаткиње др Иване Давитков је веома позитивна, а посебно када се узме у обзир њено ангажовање у упознавању бугарске културе, књижевности и језика са српском научном и стручном јавношћу.

На основу прегледаног конкурсног материјала Комисија констатује да кандидаткиња испуњава предвиђење услове за избор у конкурсом одређено звање. Стога предлажемо Изборном већу Филолошког факултета у Београду да др Ивану Давитков изабере за **доцента** из научно-наставне области Бугаристика.

Комисија:

1. др Мариана Алексић, доцент,

2. др Ничка Бечева, доцент,

3. др Срето Танасић, научни саветник

У Београду,
31. 10. 2019.